

писано въ Божественото съзнание, той става виденъ човѣкъ и въ свѣта. Който не е записанъ въ Божественото съзнание, той не може да бжде виденъ човѣкъ въ свѣта. Човѣкъ трѣбва да бжде виденъ едновременно и на земята, и на небето. Съ други думи казано: човѣкъ трѣбва да бжде виденъ въ себе си.

Човѣкъ трѣбва да бжде проникнатъ отъ съзнанието, Богъ да бжде виденъ въ него. Щомъ Богъ е виденъ въ човѣка, и човѣкъ ще бжде виденъ въ Бога. Това не е външенъ процесъ, но вътрешенъ. Действително, всѣки иска неговия възлюбенъ да го държи въ съзнанието си. Тѣй щото, невъзможно е нѣкой да ви обича, ако не ви държи като свещенъ образъ въ съзнанието си. Докато вашиятъ възлюбенъ ви държи въ съзнанието си, вие сте сигурни, че ви обича. Излѣзете ли вънъ отъ съзнанието му, любовта му къмъ васъ е изчезнала. Да държишъ единъ човѣкъ въ съзнанието си като душа, това значи да имашъ пълна вѣра въ него. Най-малкото съмнение въ него е нарушаване на взаимнитѣ отношения на обичъ и приятелство. Всѣко съмнение въ приятелството води къмъ разлагане на отношенията. За да се освободи отъ съмнението, човѣкъ трѣбва да държи прави мисли въ ума си и стремежъ къмъ свещена чистота въ сърдцето си. Само по този начинъ човѣкъ може да се освободи отъ противоречията на живота.